

**การพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
(The Development of Indicators for Local Development Roles of
Phetchaburi Rajabhat University)**

ผศ.กาญจนา บุญสง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและ พัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และเพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้บทบาท ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 261 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS และใช้โปรแกรม LISREL Version 8.72 ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อ ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบ หลักทั้ง 7 องค์ประกอบ คือ การจัดการเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารจัดการ และทรัพยากรเป็นองค์ประกอบสำคัญของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของบัณฑิต (.78) องค์ประกอบด้านทรัพยากร (.77) องค์ประกอบ ด้านการบริหารจัดการ (.70) องค์ประกอบ ด้านการวิจัย (.64) องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (.64) องค์ประกอบด้าน การบริการวิชาการ (.58) และ

*นิสิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน (.55) ซึ่งทั้ง 7 องค์ประกอบ หลัก จะต้องปฏิบัติผ่านตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 47 ตัวบ่งชี้ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ด้านการเรียนการสอน 10 ตัวบ่งชี้ด้านการวิจัย 7 ตัวบ่งชี้ด้านการบริการวิชาการ 6 ตัวบ่งชี้ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารจัดการ 7 ตัวบ่งชี้ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต 6 ตัวบ่งชี้และด้านทรัพยากร 6 ตัวบ่งชี้

ผลการทดสอบความเที่ยงตรงของโมเดล โครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้ค่าไค-สแควร์ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าดัชนีวัดระดับ ความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้ บทบาทเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Abstract

This research aimed at developing composite indicators for local development roles of Phetchaburi Rajabhat University; to use empirical data to test the validity of the structural model of local development roles of Phetchaburi Rajabhat University. The research sample consisted of 261 administrators and teachers in Phetchaburi Rajabhat University. The research data were collected by a questionnaire and analyzed by descriptive statistics using SPSS for Windows, confirmatory factor analysis, and second – order confirmatory factor analysis using LISREL Version 8.72

The following conclusions were based on the findings of this research.:

The factors which influenced local development roles of Phetchaburi Rajabhat University consisted of seven factors; instruction, research, academic service, art and culture preservation, administration and management, characteristics of graduate, and resources. The composite indicators of local development roles of Phetchaburi Rajabhat University consisted of seven major factors in the order of factor loading as follow : characteristics of graduate (.78), resources (.77), administration and management (.70), research (.64), art and culture preservation (.64), academic service (.58), and instruction (.55). The seven factors must be practiced by 15 (variables which were) minor factors and 47 variables which were the indicators of local development roles. There were 10 indicators of instruction, 7 indicators of research, 6 indicators of academic service, 5 indicators of art and culture preservation, 7 indicators of administration and management, 6 indicators of characteristics, and 6 indicators of resources.

The results of the structural validity test of the model of local development roles of Phetchaburi Rajabhat University with the empirical data by using Chi – square, the Goodness of Fit Index and the Adjusted Goodness of Fit Index revealed that the model significantly correlated with the empirical data.

Keywords : Indicators Local Development Roles Phetchaburi Rajabhat University

บทนำ

ปัจจุบันนี้สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีความหลากหลายทั้งด้านขนาดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งทำให้คุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความแตกต่างกันออกไปเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ซึ่งมีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดบทบาทไว้ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

บทบาทของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏดังกล่าวข้างต้น ระบุให้มหาวิทยาลัย มีบทบาทส่งเสริมพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้า อย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริม วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการศึกษาวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตรายและส่งเสริมวิทยฐานะครู (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2547, หน้า 2) ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงเป็นความหวังของท้องถิ่นในการให้ความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพแก่บุคลากรในท้องถิ่นที่จะสร้างความมั่นคงให้ยังรากลึกลงไปในพื้นที่ท้องถิ่นนั้น ทั้งในระดับหมู่บ้านแล้วขยายตัวออกไปในระดับภูมิภาค ซึ่งมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็ง

ให้ชุมชนในการแก้ปัญหา การบริหารจัดการ พัฒนาองค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเสริมสร้างขบวนการตัดสินใจที่ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น (สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2548, หน้า 12)

อาจกล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏจะสามารถสร้างความโดดเด่นเฉพาะตัวที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้ด้วยการดำรงรักษาความเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่น ของภาค หรือของจังหวัด คล้ายกับมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ (State University) ในสหรัฐอเมริกา (สงบ ถักตะนะ, 2545, หน้า 26) ใช้ต้นทุนเดิมทางภูมิปัญญาไทย ทุนศิลปวัฒนธรรมและต้นทุนทรัพยากรธรรมชาติ มาเป็นต้นทุนของการถักนิตกรรม กำหนดสาระสำคัญของหลักสูตรการเรียนการสอน (วรวิทย์ โรมรันธนิน, 2548, หน้า 42) มุ่งตอบสนองต่อแนวโน้มความจำเป็นและความต้องการในด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งในวัยเรียนและคนที่กำลังทำงานในสาขาวิชาที่เป็นจุดแข็งของท้องถิ่น เช่น ศาสตร์เกี่ยวกับอัญมณี ศิลปชีพท้องถิ่น อุตสาหกรรมอาหาร เทคโนโลยีทางการเกษตรกรรมพืชไร่ พืชสวน เทคโนโลยีอุตสาหกรรมพลังงาน ปิโตรเลียม ศูนย์การศึกษาและธุรกิจการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นแกนนำสร้างพลังขับเคลื่อนในประชาสังคม เป็นพี่เลี้ยงในการพัฒนาองค์กร ส่วนท้องถิ่น ช่วยสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งทางที่ควรจะเป็นของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ส่งสัญญาณเตือนภัยแก่ท้องถิ่นในสิ่งที่จะเกิดขึ้น พร้อมทั้งจะเรียนรู้ร่วมกันในท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับท้องถิ่น

จุดชนะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการดำเนินงานไม่ใช่อยู่ที่ผลการประเมินจัดอันดับคุณภาพ (Rating) ทัดเทียมแบบมหาวิทยาลัยสากล แต่มีจุดชนะอยู่ที่การครองใจชาวบ้านว่ามหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่รู้เรื่องท้องถิ่นดีที่สุด เป็นที่พึ่งของท้องถิ่นได้ดีที่สุด และสร้างคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นได้มากที่สุด (สงป ลักษณ์, 2545, หน้า 26-27)

มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ทำงานร่วมกับท้องถิ่นมากที่สุดแห่งหนึ่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (บุญนำ ปานจำ, 2543, หน้า 3) โดยมีโครงการที่เด่น ได้แก่ โครงการส่งเสริมให้ชาวบ้านทำสหกรณ์ออมทรัพย์ เครดิตยูเนียน ซึ่งมีอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นผู้มีส่วนร่วมก่อตั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2523 สิ่งชี้นำทาง ในการบริหารจัดการใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีดำเนินงานให้เป็นไปตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่สำคัญคือ มหาวิทยาลัยจะต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ให้ชัดเจน เพื่อใช้ในการติดตามการบริหารจัดการและใช้เพื่อการประเมินคุณภาพการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (UNESCO, 1991, หน้า 3 ; อ้างอิงจาก Mialaret, 1985) เครื่องมือที่ใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดคุณภาพทางการศึกษา จะช่วยให้การแข่งขันระหว่างสถาบันการศึกษา เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ และเป็นหลักประกันให้กับประชาชนว่าจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทำให้สังคมมีความเชื่อมั่นและยอมรับในคุณภาพ การศึกษาของสถาบันการศึกษา (จรัส สุวรรณเวลา, 2545, หน้า 6-7; Robson and Matthews, 1995, p. 5; อ้างอิงจาก Stephens, 1990)

การพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จะช่วยส่งเสริม

และสนับสนุนระบบการดำเนินการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีให้เป็นไปตามปรัชญาของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดไว้ใน มาตรา 7 ว่าให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็น มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การนำหลักการของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติให้เป็นผลหรือไม่นั้น จะเป็นต้องมีเครื่องชี้วัดที่มีความเหมาะสมและเชื่อถือได้ (บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี, 2544, หน้า 44) การนำข้อกำหนดดังกล่าว ไปสู่การปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏในอนาคต จำเป็นต้องอาศัยตัวบ่งชี้เพื่อให้นำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์กับผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการบริหารมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาบัณฑิตและชุมชนท้องถิ่นให้มีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้
บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ใช้ระเบียบวิธี
เชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีขั้นตอน
การดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การพัฒนาแบบจำลองเชิงทฤษฎี
แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย
เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี 2) การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญในระดับพื้นที่ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ให้
ข้อมูลหลักในการพัฒนาแบบจำลองเชิงทฤษฎี
ประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ (1) ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ
บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนา
ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 3
คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ เป็นผู้ดำรง
ตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี
และรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2)
กลุ่มภาคีรัฐในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นผู้กำหนด
นโยบายในระดับพื้นที่ จำนวน 3 คน ใช้วิธีเลือก
กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (3) กลุ่มตัวแทน
ประชาชนที่ใช้บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี จำนวน 3 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง
แบบเจาะจง และ (4) กลุ่มเอกชนที่เป็นแหล่ง
เงินทุนและเป็นผู้ใช้บัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 3 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างแบบเจาะจง รวมผู้เชี่ยวชาญที่ใช้พัฒนา
แบบจำลองเชิงทฤษฎีโดยการสัมภาษณ์จำนวน 12
คน และ 3) การสังเคราะห์เชิงเนื้อหา ผู้วิจัย

นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
และข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์เชิงเนื้อหา
ขั้นที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพ
ตัวบ่งชี้และคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัย ดำเนินการ
ดังนี้

2.1 การสร้างตัวบ่งชี้ นำผลการ
สังเคราะห์ผลการแปลความหรือตีความหมาย
เทียบเคียงมาสรุปสร้างเป็นตัวบ่งชี้โดยการนำคำ
ที่เป็นประเด็นเทียบเคียงที่ปรากฏอยู่ในข้อมูล
การวิเคราะห์และสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทความ
เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมาสร้างเป็นตัวบ่งชี้
ที่เป็นภาพรวมทำให้เห็นว่าบทบาทความเป็น
มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรีนั้น ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ
หลัก 15 องค์ประกอบย่อย และ 47 ตัวบ่งชี้ซึ่งถือว่า
เป็นตัวบ่งชี้ระดับพื้นที่ ผลการพัฒนาในขั้นนี้
ได้แบบจำลองทฤษฎีของตัวบ่งชี้บทบาทความ
เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2.2 การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้
เป็นการตรวจสอบว่าประเด็นที่ได้สังเคราะห์มาสร้าง
เป็นตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อ
พัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรีนั้น มีความตรงใช่เป็นตัวบ่งชี้บทบาท
ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้
มีความชัดเจนในการสื่อความหมาย สามารถแปล
ความได้ถูกต้องเข้าใจง่าย และมีความเหมาะสม
ในการนำไปใช้ปฏิบัติได้ ใช้วิธีการตรวจสอบ
เพื่อยืนยันจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องโดยตรง
กับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและเกี่ยวข้อง
กับมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยตรง เป็นผู้พิจารณา
คุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ได้พัฒนาขึ้น แล้วคัดเลือก
ตัวบ่งชี้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้น ไป

และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาระดับความเหมาะสมในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่เป็นหน่วยปฏิบัติต่อไป

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยหาคุณภาพแบบสอบถาม โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญต้องมีประสบการณ์การบริหารงานมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประสบการณ์ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณาความเห็นและให้คะแนนความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น (พวงรัตน์ ทีวีรัตน์, 2540, หน้า 31; Orr, & Persson, 2003, pp. 12; และ McKeen; & Smith, 2003, pp. 51) โดยใช้ดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2548; อ้างอิงจาก Waltz; & Bausell, 1981; Lynn, 1986) ซึ่งผู้วิจัย นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรปรากฏว่าทุกข้อคำถามมีค่า CVI สูงกว่า .80 แสดงว่า ทุกข้อคำถามมีความสอดคล้องกันซึ่งหมายถึง ทุกข้อคำถาม มีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามได้ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ว่า ค่า CVI มากกว่า .80 ขึ้นไปถือว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับที่ใช้ได้ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2548, อ้างอิงจาก Polit; & Hungler, 1995) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและการพิจารณาจาก

กรรมการควบคุมปริญญาบัตรแล้ว ไปทดลองใช้กับเป็นผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จำนวน 30 คน ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดสอบเครื่องมือมาคำนวณด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นที่ .980

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ต้องใช้สถิติวิเคราะห์ขั้นสูง คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรล ซึ่งจากการวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้ต้องใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับหรือมากกว่า 100 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 54; อ้างอิงจาก Anderson & Gerbing, 1984, pp. 115-173; Hair and others, 1995, pp. 373) และกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบควรใช้ 5 หน่วยต่อหนึ่งตัวแปร หรือต้องมีจำนวน 5 เท่าของตัวแปร (Stevens, 1996, pp. 372) เมื่อพิจารณาหลักการข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 5 เท่าของตัวแปร ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจำนวน 261 คน สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรจำนวน 47 ตัวแปร

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะบดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล 2) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัย ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นหลัก

ขั้นที่ 4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ มาลงรหัส (Coding) เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นตอนต่อไป 2) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ 3) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบ่งชี้บทบาท ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผลที่กำหนดตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ระบุว่า การตีความหมายค่าตัวเลขของตัวบ่งชี้แต่ละตัวนั้น จะต้องนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่จัดทำไว้เพื่อจะบอกได้ว่าค่าตัวเลขที่ได้นั้นสูงหรือต่ำ 4) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของตัวบ่งชี้ด้วยการทดสอบ t-test 5) วิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้นด้วยโปรแกรม LISREL 8.72 และ 6) นำผลการวิเคราะห์มาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความเที่ยงตรง โครงสร้างเชิงเส้น คือ มีค่า Factor Loading มากกว่าหรือเท่ากับ .30 และมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมที่มากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. การสร้างตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หลังจากตรวจสอบความสอดคล้อง ความถูกต้อง ความชัดเจนของตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

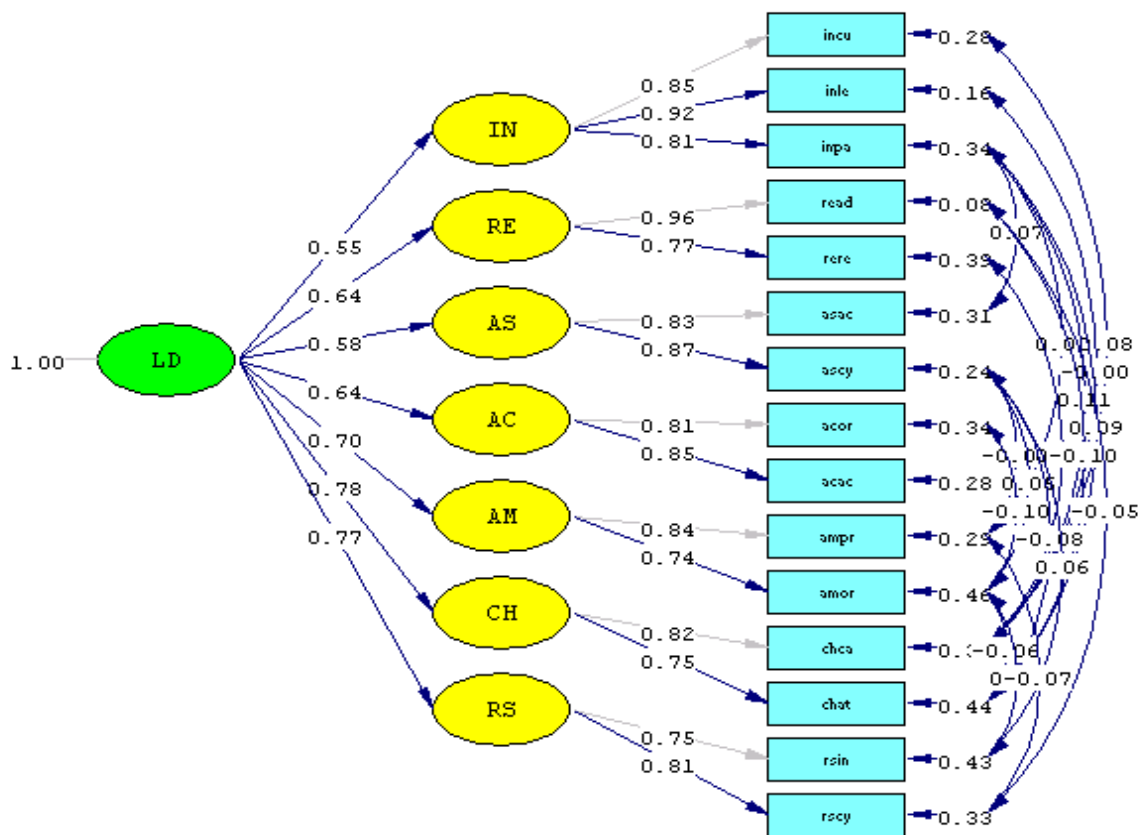
ได้องค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านการเรียนการสอน มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ คือ 1) หลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ และ 3) การมีส่วนร่วม องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านการวิจัย มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ คือ 1) การบริหารจัดการงานวิจัย และ 2) คุณลักษณะของผลงานวิจัย องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านการบริการทางวิชาการ มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ คือ 1) ลักษณะของกิจกรรม และ 2) กลไกการดำเนินการ องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ คือ 1) องค์การ และ 2) ลักษณะของกิจกรรม องค์ประกอบหลักที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ คือ 1) กระบวนการบริหาร และ 2) องค์การ องค์ประกอบหลักที่ 6 ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ คือ 1) ความรู้ความสามารถ และ 2) เจตคติ และองค์ประกอบหลักที่ 7 ด้านทรัพยากร มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า และ 2) กลไกการดำเนินการ และมีตัวบ่งชี้ทั้งสิ้น 47 ตัวบ่งชี้

2. ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง ผลการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.72 เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ดังแสดงในตาราง 1 และภาพประกอบ 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวมบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	สปส.	สปส.				
องค์ประกอบ				b (SE)	การพยากรณ์ (R ²)	คะแนนองค์ประกอบ	
<i>การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับแรก</i>							
<i>องค์ประกอบการเรียนรู้การสอน (IN)</i>							
INCUB (หลักสูตร)				0.85**(0.05)	0.72	0.27	
INLE (การจัดการเรียนรู้)				0.92**(0.05)	0.84	0.48	
INPA (การมีส่วนร่วม)				0.81**(0.05)	0.66	0.22	
<i>องค์ประกอบการวิจัย (RE)</i>							
READ (การบริหารจัดการงานวิจัย)				0.96**(0.06)	0.92	0.82	
RERE (คุณลักษณะของผลงานวิจัย)				0.77**(0.06)	0.61	0.12	
<i>องค์ประกอบการบริหารวิชาการ (AS)</i>							
ASAC (ลักษณะของกิจกรรม)				0.83**(0.08)	0.69	0.37	
ASCY (กลไกการดำเนินการ)				0.87**(0.08)	0.76	0.53	
<i>องค์ประกอบการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (AC)</i>							
ACOR (องค์การ)				0.81**(0.08)	0.66	0.40	
ACAC (ลักษณะของกิจกรรม)				0.85**(0.08)	0.72	0.47	
<i>องค์ประกอบการบริหารจัดการ (AM)</i>							
AMPR (กระบวนการบริหาร)				0.84**(0.08)	0.71	0.52	
AMOR (องค์การ)				0.74**(0.08)	0.54	0.31	
<i>องค์ประกอบคุณลักษณะของบัณฑิต (CH)</i>							
CHCA (ความรู้ ความสามารถ)				0.82**(0.08)	0.68	0.53	
CHAT (เจตคติ)				0.75**(0.08)	0.56	0.37	
<i>องค์ประกอบทรัพยากร (RS)</i>							
RSIN (ปัจจัยนำเข้า)				0.75**(0.09)	0.57	0.34	
RSCY (กลไกการดำเนินการ)				0.81**(0.09)	0.67	0.50	
<i>การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสอง</i>							
IN (การเรียนรู้การสอน)				0.55**(0.07)	0.31	-	
RE (การวิจัย)				0.64**(0.07)	0.42	-	
AS (การบริหารวิชาการ)				0.58**(0.08)	0.34	-	
AC (การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)				0.64**(0.08)	0.41	-	
AM (การบริหารจัดการ)				0.70**(0.08)	0.49	-	
CH (คุณลักษณะของบัณฑิต)				0.78**(0.08)	0.61	-	
RS (ทรัพยากร)				0.77**(0.09)	0.59	-	
Chi-Square	= 30.04			df = 60		p = 1.00	
GFI	= 0.98	AGFI = .97	RMSEA = 0.00	RMR = 0.023			

**(p < .01)

Chi-Square=30.04, df=60, P-value=0.99957, RMSEA=0.000

ภาพประกอบ 1 ผลการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นด้วยวิธีรวมบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่สอง

จากตาราง 1 และภาพประกอบ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่าค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 30.04 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

(Degrees of Freedom) 60 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 1 ($p=1.00$) นั่นคือ ค่าไค-สแควร์ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเข้าใกล้ 1 (0.98 และ 0.97 ตามลำดับ) และ

RMSEA เท่ากับ 0.00 แสดงว่ายอมรับสมมุติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตาราง 1 และภาพประกอบ 1 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้นรวมบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่สำคัญทั้ง 7 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก โดยมีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.55 ถึง 0.78 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าเรียงลำดับจากน้ำหนักองค์ประกอบมากไปหาน้อย คือ คุณลักษณะของบัณฑิต(CH) (.78) องค์ประกอบด้านทรัพยากร (RS) (.77) องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ (AM) (.70) องค์ประกอบด้านการวิจัย(RE) และองค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (AC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากัน คือ .64 องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ (AS) (.58) องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน (IN) (.55) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบดังกล่าวแสดงว่าตัวบ่งชี้นรวมสำหรับบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เกิดจากองค์ประกอบด้านคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ องค์ประกอบด้านทรัพยากร องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ องค์ประกอบด้านการวิจัย องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบด้านการบริการวิชาการ และองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน (IN) เป็นอันดับสุดท้าย

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ครั้งนี้ มีประเด็นที่สำคัญในการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์โมเดลตัวบ่งชี้นรวมบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า โมเดลตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่าแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบหลักของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ทั้ง 7 องค์ประกอบหลัก คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านการวิจัย องค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการ องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของบัณฑิต และองค์ประกอบด้านทรัพยากร เป็นองค์ประกอบสำคัญของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยและสมมุติฐานการวิจัย รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่บ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่า บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก (Ruopp, 1993, pp. 43; United Nations, 2002, pp. 43-44; สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2547, หน้า 2-3) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีนั้นเปรียบเสมือนเป็นเครื่องยนต์ที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีการกำหนดไว้ในปรัชญา เป้าหมาย พันธกิจของมหาวิทยาลัยในการสนองความเป็นท้องถิ่น และเป็นขุมกำลังทางวิชาการ ผลิตภัณฑ์ที่

สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น พัฒนาท้องถิ่นด้วยการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น (จิรัส สุวรรณเวลา, 2545, หน้า 31; วิจิตร ศรีสอาน, 2547, หน้า 18) ซึ่งสอดคล้องกับพนม พงษ์ไพบูลย์ (2543, หน้า 1) ที่กล่าวว่า บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ก็คือบทบาทปกติที่สถาบันอุดมศึกษาพึงกระทำ อันได้แก่ การสอน การเผยแพร่ความรู้ การวิจัย การบริการสังคมต่างๆ แต่ปรับเปลี่ยนเป้าหมายที่ท้องถิ่นคือเพื่อประชาชนในพื้นที่บริการของสถาบันให้มากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาเช่นนี้ อาจต้องเน้นการพัฒนาองค์ความรู้และนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติมากกว่าการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ดังนั้น องค์ประกอบหลักของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 7 องค์ประกอบ จึงเป็นดั่งขั้วร่วมของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่สอง ของดั่งขั้วร่วมบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า ทั้ง 7 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้ เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยองค์ประกอบคุณลักษณะของบัณฑิต เป็นองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบัณฑิตเป็นผลผลิต

ของระบบการจัดการศึกษา ของมหาวิทยาลัย ดังนั้นผลผลิตจากการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยที่สำคัญยิ่ง ซึ่งคุณลักษณะของบัณฑิตที่ผ่านการผลิตจากมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถวิเคราะห์แก้ปัญหาสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีความรักและผูกพันกับท้องถิ่น (วิจิตร ศรีสอาน, 2547 หน้า 2)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัย พบว่า ดั่งขั้วทั้ง 47 ดั่งขั้วของบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นดั่งขั้วที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นดั่งขั้วที่สามารถแสดงสภาวะการณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้ ดังนั้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานมีดั่งขั้วรับบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีทั้ง 47 ดั่งขั้วในการดำเนินงาน

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ ซึ่งมีบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี สามารถนำดั่งขั้วไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางบางประการที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก 15 องค์ประกอบย่อย และ 47 ตัวบ่งชี้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการนำตัวบ่งชี้ทั้ง 47 ตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปทดลองใช้ใน

สถานการณ์จริงในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แล้วติดตามผลการนำตัวบ่งชี้เหล่านี้ไปใช้

2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงควรมีการวิจัยต่อโดยการนำตัวบ่งชี้ร่วมบทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็น แนวทางในการพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นๆ ตามบริบทเชิงพื้นที่ที่ไม่เหมือนกัน

เอกสารอ้างอิง

- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). สถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น. *วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ*. 9(16): 30-32.
- จรูญ มลิจันทร์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กาญจนา บุญส่ง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอประชุมคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ 19 ตุลาคม 2548.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลอิสระ: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญบง ชัยเจริญวัฒน์และบุญมี ถี. (2544). *รายงานการวิจัยเรื่องตัวชี้วัดธรรมาภิบาล*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2543). *การปฏิรูปสถาบันราชภัฏเพื่อให้เป็นสถาบันเพื่อพัฒนาท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์สารสนเทศ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจิตร ศรีสอน. (2547, มิถุนายน-พฤศจิกายน). ผลกระทบของการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยต่อสังคมฐานความรู้. *วารสารวิชาการ*. 1(1): 15-23.
- วิศิษฎ์ ชุมวรฐายี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กาญจนา บุญส่ง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักงานวิทยาลัยชุมชน กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ 10 กันยายน 2548.
- วรวิทย์ โรมรัตนพันธ์. (2548). *ทุนทางสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สงบ ลักษณะ. (2545). มหาวิทยาลัยราชภัฏภารกิจที่ท้าทาย. *วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ*. 9(16): 24-29.
- สายหยุด จำปาทอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, กาญจนา บุญส่ง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ 3 ตุลาคม 2548.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2545). การเตรียมตัวเพื่อรับการประเมินคุณภาพจาก สมศ. *วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ*. 9(16): 49-61.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2548). *บันทึกคำบรรยายประกอบการสอนรายวิชา RS 731 วิธีการแสวงหาข้อเท็จจริงเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548. ภาควิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2547). *พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ. (2547). *ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสถาบันราชภัฏ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2548). *แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.

McKeen, James D.; & Smith, Heather A. (2003). *Making IT Happen: Critical Issues in IT Management*. Ontario: Wiley.

Orr, Emma; & Persson, Marie. (2003). Performance Indicators for Measuring Performance of Activities. In *Knowledge Management Projects*. M.D. (School of Economics and Commercial Law). Gothenburge; The University of Gothenburge. Photocopied.

Robson M. and Matthews R. (1995). *Quality in Education: Some Issues for Schools and Their Community*. Bangkok: UNESCO Principle Regional Office for Asia and The Pacific.

Ruopp, P. (1993). *Approaches to Community Development*. The Hague: Van Hove.

Stevens, James. (1996). *Applied Multivariate Statistics for the Social Sciences*. 3rd ed. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associate Publishers.

UNESCO. (1991). *Issues and Methodologies in Educational Development*. Paris: IIEP's Printshop.

United Nations. (2002). *Social Progress though Community Development*. New York: United Nations Bureau of Social Affairs.